

Intervju med Atilio Borón

Media hörnpelare i USAs strategi

Mario Silva

Argentinas Atilio Borón är en i Latinamerika vida erkänd statsvetare, sociolog och ekonom på vänsterkanten. Det venezolanska teveprogrammet La hojilla har intervjuat honom om läget i världsdelen.

”USAs strategi mot Latinamerika har flera sidor, och börjar med Venezuela” konstaterar Borón och refererar till Hugo Chávez senaste uttalanden om den imperialistiska offensiven mot Latinamerika. Ett påtagligt bevis är satsningen på 46 militärbaser i Latinamerika. ”Planen är tydlig, att använda alla möjliga lagliga och olagliga medel för att återta kontrollen.”

Boron hänvisar till den koncentrerade mediemakten kopplad till USA genom SIP, Interamerikanska Pressens Samfund. Där ingår alla de stora transnationella mediebolag som El Mercurio och Prisagruppen som koncentrerar sig på att undergräva den revolutionära processen i Latinamerika, särskilt den i Venezuela.

Enligt Borón utgör den privata mediemakten idag det kanske viktigaste redskapet för att bädda för och genomföra statskupper, eller regimskiften som det också kallas. Tillvägagångssättet är att skapa ett destabiliserande klimat genom att blåsa under terror och osäkerhet. Medierna ersätter partierna som politiska aktörer och även militären. De våldsamma militärkupperna är föråldrade, det är bland andra Venezuela ett exempel på, men också många andra länder i öst och syd.

För att motverka dessa kampanjer måste idékampen trappas upp, säger Borón med hänvisning till Fidel Castro. Och för detta behövs de alternativa medierna, både de statliga – som är alternativ till den privata mediemakten – och de organisationsburna. Det är omvända roller, den folkstyrda staten står mot en överlägsen mediemakt.

Borón framhåller vikten av Venezuelas beslut att lämna den Interamerikanska Kommissionen för Mänskliga Rättigheter i Washington, CIDH, för att bryta USAs härskarroll. USA erkänner inte CIDH för egen del, men kräver att andra ska följa dess beslut, dikterade av USA mot de som hotar USAs intressen.

Flera av de gamla internationella organisationer som USAs medverkade till att skapa efter andra världskriget har korrumpierats och spelat ut sin roll. Det gäller OAS, Amerikanska staternas organisation, även kallad USAs kolonialdepartement, som förlorat sin roll genom att USA blivit isolerat. FN som alltid varit en odemokratisk institution har också blivit alltmer ohållbar, i kris, trots att den är en så viktig samlingsplats. Men för att fungera måste den anpassas till en mångpolär värld där de gamla segrarmakterna från andra världskriget, med USA i spetsen,

inte kan utöva diktatorisk makt.

De latinamerikanska och karibiska länderna har tagit viktiga steg för att befria sig från detta beroende och samla sina styrkor för att bryta den nyliberala imperiemakten. ALBA, UNASUR och CELAC som drivits fram av folken i Latinamerika och Karibien utan imperialismens inblandning är uppenbara bevis på framgång för det arbete som Hugo Chavez och Fidel Castro inledde. Med folkrörelsernas mobilisering ledde de till nederlag för USAs så kallade frihandelsplan för hela världsdelen, ALCA, som skulle ha varit dödstöten för allt oberoende..
Översättning och redigering Eva Björklund

6 Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För kopia av denna licens besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/>. Det har publicerats i www.globalarkivet.se